

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

V. évf. 8. szám

2000. AUGUSZTUS

Szent Anna oltár

A főoltártól jobbra álló oltár 1779-ben került a várbeli Nagyboldogasszony („Mátyás”) templomból Újlakra a városi magisztrátus ajándékaként. A vele szimmetrikusan elhelyezkedő szószékkel Knöbl Ignác szobrász hangolta össze. Az oltárkép az imádkozó, az Írást tanulmányozó, szinte még gyermek Máriát ábrázolja szülei, Szent Anna és Szent Joachim társaságában. Az oltárkép bal oldalán Szent Sebestyén, jobb oldalán Szent Rókus szobrát láthatjuk; mindkettő a kiváló szobrász, az óbudai Zichyék udvarmestere, Bebó Károly műhelyéből került ki a XVIII. század második felében. Az oltár középső szobrát, a Pietát az ismert művész, Duna-Iszky Lőrinc készítette 1818-ban. A mensán a *Mária* felirat olvasható.

*Mária kis hajlékában,
Názáretnek városában
Istenhez fohászkodik,
és buzgón imádkozik.
(ÉE 266)*

Tarján Mária

Szent István király ünnepén

A jubileumi 2000. évben, amikor Magyarország ezeréves keresztény múltját ünnepeljük, különös jelentőséget kap augusztus huszadika, Szent István királyunk ünnepe. Ez az ünnep kiemelkedő alkalom, hogy megújítsuk és megerősítsük azokat az alapokat, melyekből táplálkozva a keresztény magyar nép István idejétől kezdődően kialakult és hitében tovább fejlődött. A keresztény eszmék és erények gyógyító jelleggel bírnak mai, sokszor közömbös és szabadelvű társadalmunkban is.

Az Úr kegyelmének idei esztendeje az újrakezdés esztendeje is. Egy új évezred küszöbén állni csak minden harmincadik nemzedéknek adatik meg. De István király intelmei ma is, nekünk is aktuálisak: „*Ha azt szeretnéd, hogy tiszteljened, légy igazságos! Ha akarod, hogy a lelkeket megmentsd, légy béketűrő!*” Szent István ünnepén egyszerre vegyük számba tennivalóinkat, és adjunk hálát azért a sok jóért, ami ezer év alatt létrejött magyar egyházunkban és társadalmunkban.

Ha csak a legutóbbi, a zsinat utáni fejleményeket tekintjük: a hitből és szeretetből fakadó kisebb és nagyobb közösségek, a különböző lelkesítő mozgalmak Isten ajándékai. De előreléptünk a liturgikus megújulás és az ökumenizmus terén is, a katekumenátus újbóli bevezetése pedig az egyház missziós küldetését szolgálja. Előrehaladás a laikusok bekapcsolódása az egyház munkájába és az erősödő karitatív munka. Az életszentségre törekvés István király óta jelen van egyházunkban, hálát adhatunk az utóbbi idők szentté és boldoggá avatottaiért.

Vajon hol tartanánk, hol lennénk ma, ha első királyunk nem jelöli ki utunkat? Az Úr vigyázott ránk, megtartott minket övéinek és magyarnak. István jubileumi ünnepén emeljük fel szívünket hálással hozzá és Nagyasszonyunkhoz, akinek oltalmába a szent király országunkat ajánlotta.

Kegelevich Lászlóné

A Katolikus Nagygyűlésről

Július első két napján került sor erre a – nálunk még szokatlan – rendezvényre. Helyszínül a szervezők a jól megközelíthető Kisstadiont választották.

A megnyitó szavak után Göncz Árpád köztársasági elnök köszöntött bennünket, majd Orbán Viktor miniszterelnök üdvözlő levelét olvasták fel. A különböző egyházmegyék képviselőinek bevonulása és zászlaik behozatala után az elszakított országrészekből érkezőket köszöntöttük nagy tapssal.

A két nap programja a kettős jubileum jelszava köré épült fel: „Múltunk a reményünk, Krisztus a jövőnk.” A műsorrészek Karol Wojtyła Hazám c. művére és Szent István királyunk Intelmeire támaszkodva mutatták be történelmünk állomásait. Lovascsapat rohamozásán keresztül szép magyar táncok bemutatásáig számtalan képben mutatkozott meg mindaz, ami a honfoglalástól az államiság kialakulásáig történt hazánkban.

Kedves és mélyértelmű kép volt, amikor a teljesen üres színpadra besétált egy kislány, kezében egy fehér galambbal. Hiába engedte el azután, a gerle nem szállt el, hanem lépcsőfokról lépcsőfokra visszaugrált a lánykához – velünk maradt. Ugyanez a galamb másnap reggel tett egy nagy kört a stadion körül, majd visszazállt az állványzatra, s megint velünk maradt.

Az első napot szentségimádás és szentségi áldás zárta. Jó volt megtapasztalni, hogy több ezer ember tud egyszerre csöndben lenni. Légy se röppent, szellő se rezdült ez alatt – szinte tapintható volt az áhítat.

A vasárnap délelőtt különböző helyzetű, állapotú, foglalkozású emberek tanúságtételeivel telt el. A közelmúlt és a jelen katekumeneit az újlakiai közül Bodnár László, Goda Beatrix és jómagam képviseltük. Csodálatos és néha megindító volt másokat hallgatni arról, hogyan működik Isten a világban. Hogyan hív meg, hogyan erősít, vigasztal, buzdít. Hogyan hoz közelebb egymáshoz valóni készülőket, beteg gyermekeket nevelőket, hogyan szólít szer-

zetesi hivatásra fiúkat és lányokat. A kétnapos rendezvényt a délutáni főpapi szentmise koronázta meg.

Jó volt együtt lenni másokkal e két nap során. Jó volt látni, milyen sokan vagyunk. Jó volt bepillantani mások hitéletébe és meríteni abból. Jó volt együtt énekelni és imádkozni határon túli testvéreinkkel, papjainkkal, püspökeinkkel.

Építő és hasznos két napot töltöttünk ott el. Még akkor is, ha okoztak némi zavart a hangtechnika problémái, ha nem voltak kifogástalanok a higiénés körülmények, ha a fülledt meleg és a perzselő napsütés nem kevés áldozatot követelt tőlünk. Összességében családdias, jó hangulatú és hitmélyítő hétvége volt; kár, hogy a kellő propagálás hiányában nem voltunk annyian, amennyien lehetünk volna. Remélem hagyományá válik a nagygyűlés megrendezése – s arra biztatok mindenkit, legyen részt a legközelebbin!

Jülling Erika

Zánkán ünnepelt a magyar ifjúság

Június utolsó hetében, Zánkán rendezték a magyar nyelvű és kultúrájú katolikus fiatalok Jubileumi Ifjúsági Nagytáborát. Az 1300 résztvevős seregben Újlakot hatan képviseltük. A különböző helyszíneken nagyon-nagyon sok, változatos programon, előadáson vehettünk részt.

Minden napnak külön témája volt, így érkezésünk délutánján az Egyház zarándok életéről elmélkedhettünk. Erre a dörgicsei templomromhoz vezető zarándoklat és az ott bemutatott szentmise adott jó alkalmat. A nagyszerűen megszervezett esti nyitó-programban megtörtént az alapkövetétel (jelképesen azokkal a kövekkel, melyeket a zarándoklaton gyűjtöttünk össze), majd az Egyház négy arcának bemutatása. Dr. Olofsson Placid bencés atya tanúságtétele az évtizedes börtönbüntetés túléléséről sokunk szívét megérintette.

A további napok első állomása mindig a reggeli szentmise volt, többnyire gitáros szolgálattal, de a gregorián sem hiányzott. A reggeli után katekézisre mentünk, ahol a nap témájával kapcsolatban hallgattuk meg kedden Jávorka Lajos atyát, szerdán Barsi Balázs ferences atyát, csütörtökön Varga László atyát, pénteken pedig Balás Béla püspök atyát. Atyákból nem volt hiány, ami a gyónási alkalmakat is jelentősen növelte. Az ebédre várakozás is gyorsan elszállt, hiszen mindenki a tábori vendégmarasztaló újságot, a Zánkaput böngészte, ki a napi programokkal kapcsolatos változásokat, információkat, ki pedig a délutáni szünetekben lejátszott foci- és kosárlabda mérkőzések eredményeit fürkészve. A délutáni választható programokról pedig csak azt mondhatom, hogy fantasztikusan jók voltak. Gyakran azért fáj az ember szíve, mert egyszerre csak egy helyen tudott ott lenni, noha háromfelé is ment volna. Egyszerűen nem lehet kiemelni senkit, mert bárhová mentünk, nagyon érdekes és értékes előadásokat hallhattunk mind szakrális, mind profán témákban. S mindaz, aki csendességre vágyott a programok kavalkádjában, választhatta a tábor területén kívül végezhető, egynapos lelki gyakorlatot, a remete napot, vagy rövidebb időre a non-stop tábori kápolnát, ahol zsolozsmán, taizéi imaórán, szentségimádáson is részt vehetett. A vacsora után pedig következtek úgymond a kulturális programok: filmklub, kézműves foglalkozások, számos együttes és énekkar koncertjei, melyek közül az Olgyay Hangok produkcióját említeném, melyről a tábori lap így ír: „Ha hallott már valaki igazit, eleven csodát, akkor ez az volt. Igazi muzsika, hiteles előadás, lüktető ritmus. Ez az a zene, amit mindig-mindig, állandóan hallgatni kellene...” Az utolsó este pedig egy fergeteges táncház után, melyet a Pannónia Néptáncegyüttes vezetett, egy még fergetegesebb buliban volt részünk, ahol zenéjünkkel a Kistemplomos Lovagok fokozták a hangulatot.

A búcsú napján nem akartuk elhinni, hogy vége. Balás Béla püspök atya útravalójával, az Istentől kapott kegyelmekkel, és sok-sok új ismeretséggel a hálaadó ünnepség után indult a különvonat Budapest felé...

Mák Tamás

„Házások a családokért”

Csillebércen június 27. és 30. között került sor a magyar katolikus családok tanácskozására. A családokat a szülők, illetve egyházközi családreferensek képviselték. Jöttek a találkozóra határon innen és túlról: az ország minden egyházmegyéjéből, de Pozsonyszentgyörgytől Dévágig, Ungvártól Nagybecskerekig még számos helyről, összesen mintegy háromszázan.

Jöttek tanúságot tenni arról, hogy ma is elsősorban a család feladata a keresztény értékrend továbbadása. Ahhoz, hogy erre alkalmas legyen a család, a házaspároknak kell nap mint nap megújulni, megtérni és tanúságot tenni Isten szeretetéről.

Jó volt látni, hogy milyen sokan gondolják ezt, és tesznek érte. A közösen eltöltött napok, beszélgetések, előadások megerősítettek abban, hogy hazamenve sem vagyunk egyedül. Bár rögs az út és kisebbségben vagyunk, ezt tudatosan vállalva és Isten kegyelmében bízva mégis biztosak lehetünk benne, hogy a család - és főképpen: a keresztény család - élni fog. Nekünk kell lenni a föld sójának, és továbbadni azt, amire a Mennyei Atya meghívott.

Az egyes kiscsoportoknak egymást támogatva, segítve össze kell fogni. Sok-sok munkával jár ez, de az Uristen általunk hívja meg az embereket az életszentségre. A pap és a család együtt alkotja az egyházat, ami azt is jelenti, hogy mindkettőnek megvan a maga feladata, és kiegészítik egymást. Élő párbeszédnek kell e kettőt összefogni, egységben tartani.

A határon túlról jövők boldogan voltak jelen és velünk. Nem panaszkodtak a kettős teherről: magyar és katolikus létüket kell nap mint nap megvallaniuk. Duplán kisebbséginek lenni nagy próbatétel.

A tábor jelentőségét Bíró László püspök úr, az MKPK családreferensének több előadása, állandó jelenléte és vonzó egyénisége biztosította. Ahogy az egyik felszólaló meg is jegyezte: jó volt megélni, hogy ugyanúgy állt sorba az ebédnél, mint mi. Egy volt velünk. Köszönjük.

Reméljük, hogy az itt kapott gondolatokat tovább tudjuk adni az újlaki családoknak, de nemcsak mint gondolatokat: ezeket ugyanis tettekre is kellene váltani. Hogy hogyan, arra keressük a megoldást, és hogy megtaláljuk – ahhoz keressük egymást.

Bóné András,

a családpsztorációs csoport vezetője

Nyári napközis tábor 2000

Az öreg plébániaépület felújítása feladta a leckét: kibontott vilányvezeték, hulló vakolat és népes gyereksereg ugyan hogyan illeszthetők össze egymással? János atya ugyan igen riadtan tekintett a renoválás elébe, mégis talán ő volt az egyetlen, akinek eszébe sem jutott, hogy a jubileumi nyár gyermekzsivaj nélkül teljen el Újlakon. Még szerencse, mert bizony az ő hite és szeretete kellett az ideai táborhoz. És persze az a tudat, hogy a ránk számító szülőknek nem okozhatunk csalódást.

Mindenesetre két hétre szűkült a tábor, mindjárt iskola után, mert akkor még az egyik fenti hittantermet is megkaphattuk. Szűkíteni akartuk a létszámot is harmincra – de az jobban szeretete meghaladni az ötvenet. Beletörődünk, hiszen azt tapasztaltuk, hogy jól megfér egymással egy vidám, felszabadult légkörű alkotó- és hittantábor, és egy nem mindennapi gondokkal teli építkezés. Ilyen szokatlan együttlét csak a Szentlélek erejében, szeretetében válhat igazzá.

Csodaszép két hét volt. Simon Pista bácsi az idén is csodát tett „kisinasaival”. A szülők örömeire most is remekművek születtek. Az agyag formázása közben pedig arra tanígtatta őket, hogyan kell úgy élnünk és dolgoznunk, hogy mindig észrevegyük a Mennyei Atya minket körülvevő szeretetét, jóságát a legapróbb dologban, élőlényben, egymásban. Több éves „szerető munkával” elérte, hogy a déli harangszónál már a legkisebbek is letesznek a kezükből mindent, és agyagosan, maszatosan szaladnak az udvarra elmondani az Úrangyalát.

(folytatás a 4. oldalon)

Családi események

A keresztség szent-
ségében részesült:

Dominik Hausabut 1-jén,
Nyáry András 8-án, Krasznai Ág-
nes 9-én, Kele Márk 29-én

Örök hűséget esküdött
egymásnak:

Molnár Péter és Göncz Borbála 1-
jén, Nyilas Attila és Parcz Ildikó 8-
án, Harsányi Tibor és Nagy Zsu-
zsanna 18-án, Major Zsolt és
Jókay Mónika 22-én, dr. Bertók
Péter és Kiss Ágnes 28-án, An-
gyal Zsolt és Trábert Bernadett,
valamint Pap Gergely és Papp
Bernadett 29-én.

✚ Halottaink:

Szabadi Károly (60), Ollé Lajosné
(72), Éliás Gyuláné (92), Pajor
Bélané (92), Borsay Györgyné
(60), Bóka Józsefné (64), Mohácsi
Lászlóné, Tóth Antalné (89),
Guttman Bélané (84), Hantos
Ferencné (69).

TŰZ-ÉNEK

Úz valami tűz,
belülről éget.
Kirobbanni vágyik,
hogy meggyújtson téged.

Te vagy a szénásszekér,
és nálam a gyufa:
Lobbanj fel hát testvér,
s győzzön a Lángok Ura!

Udvarny Orsolya

Sarlós Boldogasszony ünnepén

A szentév kegyelmeihez tartozik, hogy templomunk búcsúnapja ez évben éppen vasárnapra esett. Az ünnep fényét emelte, hogy a 1/211-es szentmisét újmisést atya, a júniusban szentelt Fábry Kornél celebrálta. Együtt misézett vele János atya, Orvos Levente, akit Kornéllal együtt szenteltek Kaposvárott, és Patch Ferenc spirituális atya a Központi Szemináriumból.

A mise elején az újlaki hívek nevében Fejérdy Tamás köszöntötte Kornél atyát, majd a Cantilena kórus a 83. zsoltár éneklésével:

„Oltalmazó Isten! Tekints le és nézz Fölkented arcára!
Mert jobb a te házában egy nap, mint ezer máshol.”

A homíliát a spirituális atya mondta, elmékedtünk: hogyan lett Kornélból Kornél atya, mi ennek a változásnak a lényege? Az egyetemes könyörgésekben megköszöntük az Úrnak ezt a csodálatos átalakulást. Az áldozás alatt a Cantilena kórus Aquinói Szent Tamás gyönyörű himnuszát, az *Ave verum corpus natum*-ot énekelte. A mise végén Kornél atya is szóhoz jutott, ezen a szép Mária-ünnepen tanúságot tett arról, amit saját életében megtapasztalt és nekünk is szeretettel ajánl: minden ügyünkben bizalommal forduljunk égi édesanyánkhoz, mert az ő szándéka megegyezik Istenével, nála jobb pártfogót nem találhatunk. Az áldás előtt János atya megköszönte az ifjú atyának ezt az ünnepi szentmisét az újlaki imáit ígérve és az Úr áldását kérve számára. Ezután következett az újmisést áldás, a paptestvérek, szülei, majd a ministránsok és valamennyi hívő megáldása. Ezalatt a gitáros énekkar Istent dicsőítette énekével, legvégén az ároni áldással „visszaáldották” Kornél atyát.

Az ünnepi szentmisét követő agapé a plébániai renoválási munkák miatt az egyetlen használható helyiségben, a Szent István teremben került megrendezésre. A terembe belépve látszott, hogy az előző nap lázas készülődéssel telt: főként az ifjúság takarított, díszített és terített meg. Újlak lányai-asszonyai pedig finom süteményekkel járultak hozzá az ünnepléshez. Az üdítő nedűknek sem voltunk híján, a pohárköszöntő után jó hangulatban beszélgettünk a vendégekkel és egymással. Az ünnepség végén némi rábeszélésre Kornél atya is kezébe vette a gitárt (aminek nagy mestere) és szívből szóló allelujás énekkel búcsúzott. Öröm tükröződött az arcokon, ami nem múlt el a „romeltakarítás” alatt sem, amit szintén az ifjúság végzett (külön elismerés annak a *fiúnak*, aki a mosogatást teljes egészében vállalta).

Délután Szűzanyánk közbenjárását kértük, a kis rózsafüzéres csoport elimádkozta a teljes rózsafüzért a hitetlenekért felajánlva, majd este a vesperással adtunk hálát Urunknak templombúcsúnk napján.

H. B. E.

Igen, valóban csodálatos volt a július 8-tól 14-ig tartó

Csodálatos lelkigyakorlaton voltunk

Tűzének lelkigyakorlat Szombathelyen. A program elég sűrű volt, és emiatt kissé fárasztó, de ezt senki sem bánta, mert minden perce kincs volt. Reggel szentmisével kezdtük a napot, amit reggeli követett, majd az első előadás. Utána egy óras szentségimádás következett, aztán ebéd. Kis pihenő után kiscsoportos megbeszélés, majd a második előadás volt, ezt követte a vesperás, majd a vacsora után az esti imaösszejövétel.

Az előadásokat egy-két alkalom kivételével Gábor atya tartotta, aki a Hét Láng Szövetség tagja. A Hét Láng minden betűje fontos lépést jelentett az Úrral való kapcsolatunk elmélyítésében, ezekről a témákról szóltak az előadások is: H – hit, É – életszentség, T – tanúság, L – Lélek-hívás, Á – állandó ima, N – nonkonformizmus, G – Gábiel-misszió. Egyértelmű tanítást kaptunk arról, hogy mit kell tennie annak, aki az egyetlen Urat akarja szolgálni. Az elméleti megközelítésen túl a tanításokat nyomatékosabbá tették a tanúságtételek, amelyeket a lelkigyakorlat résztvevői tettek, régebben, vagy a lelkigyakorlaton történtek alapján. A tanúságtételek nagyon sokfélék voltak, de mindenkiben reményt keltettek, és gyakorlati útmutatást adtak Jézus követésére.

Ezekhez a mindennapos, vagy éppen nem mindennapi küzdelmekhez önmagunkban kevesek vagyunk. Van azonban egy hatalmas segítségünk a bennünk és körülöttünk dúló harcokhoz, az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Nem gon-

dolom, hogy bárki, aki olvassa e lapot, ne tudná ezt elméletben (mi sem a lelkigyakorlaton hallottunk erről először), de lehet, hogy mégis élő kapcsolata a Szentháromsággal. Nekünk a szentségimádás, a vesperás, az esti imaösszejövétel mind-mind segítettek az Isten iránti tiszteletteljes, ugyanakkor bizalmas kapcsolat kialakításában, a Jézussal való találkozásban.

Az esti imaösszejöveteleken énekkel, szóval és az Úr felé tárva karunkat dicsőítettük a Mindenhatót. Ettől az imaformától sokan idegenkedtek eleinte, de az isteni szeretet mindenkit megszelídített. Ehhez persze meg kellett térnünk és bűnbánatot tartanunk a gyónási lehetőséget kihasználva. Sokan tapasztalhattuk meg Jézus gyógyító erejét mind lelki, mind testi sebeinkre, betegségeinkre.

Az egyik tanúságtételben hangzott el: Akinek az életében probléma van, annak az imaéletében is, és akinek az imaélete rendben van, annak az életében is béke van a körülményeitől függetlenül. Nagyon sokan határoztuk el magunkat a több és rendszeres imára (amit az érzelmeinktől függetlenül kell tennünk).

Tűzének lelkigyakorlat jövőre is lesz július 14-től 20-ig, úgyhogy előre be lehet tervezni. Addig is szívvel-lélekkel dicsérjük együtt az Urat Újlakon is!

„Dicséret áldás, örök imádás, Néked, Mindenható.
Itt áll a néped, új hitre ébred, és várja leheleted...”

Békési Mariann

Nyári miserendHétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰Szombat: 6³⁰, 19⁰⁰Vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 18³⁰Szent István kápolna:Hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰Margitsziget: vasárnap 11⁴⁵**Ki mit tud?**

Az előző számban megjelent ígérletünkhöz híven további részleteket adunk közre az őszi vetélkedővel kapcsolatban.

- Nevezni az alábbi kategóriákban lehet:
 - Zene: ének, hangszer
 - Irodalom: vers-, mesemondás stb.
 - Tánc: klasszikus és modern táncok, néptánc, pantomim
 - Képzőművészeti alkotások: fotó, grafika, festmény, kerámia stb.
 - Egyéb, pl. bűvészet, fejszámolás stb.
- Minden kategóriában elfogadunk egyéni, családi és egyéb csoportos jelentkezést.
- Jelentkezni lehet:
 - az a) és b) kategóriában Havasi Ildikónál, ☎: 368-1618
 - a c), d) és e) kategóriában Udvary Emesénél, ☎: 367-6781.
- Jelentkezéskor kérjük megadni a nevező nevét, korát, elérhetőségét, a nevezés kategóriáját, az előadás időtartamát.
- További információk a következő számban.

Huszár Zsolt és Lőke János

Isten élete a hiten keresztül jut belénk, a remény révén dolgozik bennünk, és a szeretet cselekedetei által árad belőlünk.

Dr. Peter Kreeft

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

Szerkesztik: Bóné Gergely, Havasiné Zentai Edit, Dr. Keglevich Lászlóné, Máriaaligeti Krisztina, Szaszovszky József
Kiadja: Újlaki Sárkány Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)
 Felelős kiadó: Mester János

Augusztusi naptár

- P. Vianney Szent János
- V. Urunk színeváltozása
- P. Assisi Szent Klára
- K. **Nagyboldogasszony**, kötelező ünnep
szentmisék: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰, 19⁰⁰
- V. **Szent István király**
- P. Kalazanci Szent József
Napközisek hálaadó szentmiséje este 6 órakor, utána tábornász, szalonnasütés
- V. **Szent Mónika**, az esti 7 órás szentmisét Cseri Attila Nikodémus újmisési atya mutatja be
- H. **Szent Ágoston**
- K. **Keresztelő Szent János vértanúsága**

Ünnepeink

Szűz Mária mennybevételének ünnepén, augusztus 15-én az *esztergomi bazilikában* bíboros főpásztorunk 1/211-kor celebrálja az ünnepi szentmisét. Bár ez az ünnep hétköznapra esik, aki teheti, vegyen részt rajta.

A Szent István napi ünnepi szentmise és körmenet az idén is du. 5 órakor kezdődik a *budapesti bazilikában*. Jó lenne, ha az ezredéves évforduló alkalmából az újlaki hívek testületileg képviselnék helyi egyházukat a magyar egyház nagy ünnepén. Vegyünk együtt részt rajta, találkozzunk du. 4 órakor Újlakon!

Forintjainkról

Lapunkat az olvasók kétféleképpen támogatják: egyrészt az újságperselybe bedobott pénzzel, másrészt időnként közvetlenül átadott pénzzel. Az előbbi (remélt) bevételből a plébánia az alapvető költségeket (papír és fénymásolás) fedezi; az utóbbi pénzt két-három esetben alkalmi kiadásokra (kiszámlázott munkatárs anyagköltsége, ill. ajándék) fordítottuk. Mivel a szerkesztőségi munka (szerény költségvonzataival együtt) a munkatársak vállalásaként „ingyen” van, a kapott támogatásból legutóbb a búcsút igyekeztünk szebbé tenni: megcsináltattuk a templom melletti fák töve körüli kömvédet. Támogatóinknak ezúton mondunk köszönetet. a szerk.

Hírek, hirdetések

- ❖ A plébániaépület felújítási munkálatai miatt az iroda egyelőre továbbra is a sekrestyében működik. Nyitvatartás hétfőtől péntekig de. 9-12 és du. 15-17 óra között.
- ❖ A pünkösdi vigíliáján templomunkban bemutatott **Jöjj, Lángoló!** c. pünkösdi misztériumjátékról készült videófelvételt kölcsönözni lehet a sekrestyében.
- ❖ A katolikus nagygyűlés szervezői plébániánk híveitől is kértek szálláshelyeket. Sajnos, a kértnél kevesebb helyet ajánlottunk fel, de „szerencsére” végül kevesebben is jöttek, így végül elegendőnek bizonyult, hogy 36 vendéget tudtunk elszállásolni 16 családnál.

(folytatás a 2. oldalról)

Ez a jól szervezett közös ima, a munka és a játék a sok újlaki fiatalnak is köszönhető, akik most is szép számban jöttek és segítettek. Ha kellett, játszottak, ha kellett, vásároltak, kenyeret kentek, mosogattak fáradatlanul. A bibliafoglalkozásokon is ők segítettek a kicsiknek, hogy Péter bácsi vezetésével két hét alatt végigjárhassuk az utat az Úr Jézus születésétől haláláig.

Hála a kegyelemnek, rengeteget tanulhattunk az idén is – a gyerekektől! Tanultam én is. Elsősorban azt, hogy ne legyek olyan kicsinyhitű. Az első tábor első napja óta tudhatnám, hogy az újlaki tábor léte fontos az Úrnak. Ő összegyűjti maga köré a gyermekeket akkor is, ha mi a körülmények miatt nem bízunk ebben.

Szeretném megköszönni mindazoknak a segítségét, biztatását, imáit, akik az újlaki tábor gyermekeit szeretetükbe fogadták, és minden nyáron figyelemmel kísérik munkánkat.

Az augusztusi tábor ugyan elmarad, de a táborzáró nem: Mindenkit szeretettel várunk augusztus 25-én, pénteken a 6 órás hálaadó szentmisére és az utána következő szalonnasütésre.

László Kriszta